

det var interessant, med god Samvittighed at kunne høre Beretningerne om et velsignet, ædelt Arbejde for Samfundets Ulykkelige, dets Stedbørn og „Pariaer“. Dette kan ogsaa siges om Aftenmødet, som gjaldt Totalafholdssagen. Mellem Talerne lagde man mest Mærke til Clara Barton, som har Æren for Foreningen „det røde Kors“ i Amerika, og som paa sit Bryst bar en glimrende Række Medaljer, skjænkede af kronede Hoveder i Evropa og af forskellige Foreninger. Ogsaa Mrs. Quintons Foredrag om Kvindens Mission blandt Indianerne var af dyb Interesse. Ingen rev dog én med sig som Miss Frances Willard. Der er næppe en Kvinde saa elsket og forgudet som hun. Men der er ogsaa faa Kvinder, der have udrettet mere end hun, og hendes Ansigt, som lyser af Sjælsadel og Aand, synes i sig selv at være en Prædiken. Hendes lille Sekretær og højre Haand, Miss Annie Gordon, talte varmt og godt om, „hvordan vi kunne naa de smaa“, hvordan Arbejdet for Afhold skal omfatte dem uden at skade deres Ungdom og Barnlighed. Mrs. Barney, Ordfører i Verdens- Totalafholds-Foreningens Afdeling for Fængsler og Politistationer, talte gripende om Nødvendigheden af kvindeligt Tilsyn paa Politistationer. Mænd og Kvinder fældte Taarer, da hun simpelt men kraftigt skildrede Livet blandt fængslede Kvinder, alt Virkelighedsbilleder.

Onsdagen helligedes Kvinden i Industriens forskellige Grene. En af Amerikanernes Yndlinge, Mrs. Laura Johns fra Kansas, førte Forsædet. Kansas har som bekjendt givet sine Kvinder kommunal Stemme- og Valgret, og Mrs. Johns skjælmske Hilsen: „Ærede Medborgere“! (fulgt af en lille betydningsfuld Pause) modtoges med Henrykkelse. For en Evropæer var denne Dags Forhandling maaske af de allerinteressanteste. At høre, hvad disse Kvinder udrette i Agerbrug og Kvægavl, Fabriker, Spinderier, Vingaarde, som Læger, Skolelærereinder af alle Slags, Journalister og „Reporters“, Præster, Jurister, var rent forbavsende. Og dette Møde burde, om noget kan det, have overbevist selv den sejgeste Modstander om, hvor sandt det er, at den amerikanske Kvinde med al sin Eman- cipation er praktisk fra Top til Taa med hver Blodsdraabe i sine Aarer. Den Taler, der blev lagt mest Mærke til, var Mrs. Leonora Barry, der selv har arbejdet sig op fra „Intet“ og nu staar i Spidsen for den store Arbejderforening „Arbejdets Riddere“. Hendes livlige, ejendommelige Vel- talenhed lignede Skovens Susen og Bølgens Musik, eller hvad som helst frisk og naturligt. Ogsaa en gammel Frue, Mrs. Esther Warner, vakte varm Medfølelse ved sin ligefremme og tiltalende Skildring af Farmer- (Landmands) Kvindernes Arbejde.

Den ivrige og altid omsorgsfulde Bestyrelse havde vistnok været bange for, at disse to Forhandlinger skulde blive tørre. I Programmet havde de derfor indflettet Violin- og Vokal-Soloer, rigtig smukt udførte af unge Damer.

Om Torsdagen var det Solskin og klart Vejr, en ægte Foraarsdag med Varme og Løvspring. Lige saa lidt som Regnen havde formaaet at hindre Publikum i at fylde Bænkene i Mødets Lokaler, lige saa lidt gjorde Solskinnet det. Mrs. Mathilda Joslyn Gage ledede Mødet; Æmnet var Organisation og Kvindens Stilling overfor Loven. Mrs. Gage er en bekjendt Forfatterinde og hører til Pionererne. Frances Willard talte